

РЕШЕНИЕ

№ 5695

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3567** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба с вх. № 9079 от 16.03.2020 г. и вх. № 11503 от 28.04.2020 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от Е. К. К. – П., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет. 17, ап. 99, чрез адв. Л. Л. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 6 срещу решение № 2153 – 21 – 39 от 21.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С. град, с което оставена без уважение жалба вх. № 1012 – 21 – 168 от 24.01.2020 г. на жалбоподателя срещу разпореждане № [ЕГН] от 27.12.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

С жалбата се иска, съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и неправилно. Оспорващият излага подробни съображения по съществуващото на спора и изрично подчертава, че е представил всички налични у него писмени документи, свързани с положения от него труд. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призована, се представлява от адв. Л., който поддържа жалбата и предлага да се уважи.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ - С. – редовно призован, се представлява от юрк. В., която оспорва жалбата и предлага същата да се отхвърли като неоснователна по мотиви, изложени в решението на директора. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 23.01.2019 г. жалбоподателят, Е. кацарска - П., е подала заявление вх. № 2170 – 21 – 476, по което с разпореждане № [ЕГН] от 27.12.2019 г. Длъжностното лице „ПО” е постановило отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ) на основание чл. 68, ал. 1 – 3 и чл. 9а, ал. 2 от КСО.

В хода на административното производство длъжностното лице по ПО е установило, че стажът на оспорващата за периода от 14.05.1983 г. – 22.10.1990 г., при осигурителя НИИМ при ЦК на Д. е отразен в представената трудова книжка (ТК), издадена на 14.05.1983 г. от НИИМ при ЦК на Д.. На страница 10 – 11 от книжката са направени вписвания за постъпване на работа, преназначаване и прекратяване на трудов договор с работодателя НИИМ при ЦК на Д., но посоченият стаж не е заверен по надлежния ред, съгласно изискванията чл. 6 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж (НТКТС). Констатирано е, че липсва един от задължителните кумулативни реквизити, а именно подпечатване със служебния печат на учреждението. При тези данни длъжностното лице по ПО е направило извод, че периодът от 14.05.1983 г. до 22.10.1990 г., вписан на стр. 10 – 11 в представената ТК е незаверен, съгласно изискванията на закона, тъй като е направено само отбелязване с цифри и думи на продължителността на стажа и са положени изискващите се подписи, но върху тях не е положен печат на работодателя. При това положение е прието, че периодът се явява незаверен по смисъла на чл. 6 от НТКТС, защото ТК не съдържа законоустановените данни.

С цел изясняване на осигурителния стаж и осигурителния доход на жалбоподателя, с Писмо изх. № 2170 – 21 – 476#1 от 30.01.2019 г. на директора на Дирекция „Пенсии“ е изискано от отдел „Осигурителен архив“ към ТП на НОИ – С. – град извършване на проверка на предадените за съхранение разплащателни ведомости на осигурителя „Национален институт за изследвания за младежта“ при ЦК на Д. и издаване на образец УП – 13 въз основа на същите. С Писмо с изх. № 5512 – 21 – 677 от 08.11.2019 г. издаденото удостоверение образец УП – 13 е предоставено от отдел „Осигурителен архив“ на дирекция „Пенсии“.

От удостоверение образец УП – 13 с изх. № 5526 – 21 – 639 от 08.11.2019 г. за периодите от 01.01.1984 г. до 30.09.1984 г., от 01.09.1987 г. до 31.12.1987 г., 01.01.1988 г. до 31.12.1988 г., от 01.06.1989 г. до 31.12.1989 г. и от 01.01.1990 г. до 22.10.1990 г. не са представени ведомости от прекратения осигурител НИИМ при ЦК на Д., съответно в осигурителния архив липсват данни за Е. К. кацарска – П.. В писмото е посочено, че поради липсата на данни за жалбоподателя длъжностното лице от отдел „Осигурителен архив“ е в обективна невъзможност да издаде удостоверение УП – 13 за посочените периоди.

При тази фактическа обстановка длъжностното лице по ПО в Разпореждане № [ЕГН] от 27.12.2019 г. на основание чл. 68, ал.1 -3 и чл. 9а от КСО е отказано да отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на Е. К. К. – П.. В мотивите на разпореждането е посочено, че не се зачитат за осигурителен стаж периодите от 01.01.1984 г. до 30.09.1984 г., от 01.09.1987 г. до 31.12.1987 г., от 01.01.1988 г. до 31.12.1988 г., от 01.06.1989 г. до 31.12.19889 г. и от 01.01.1990 г. до 22.10.1990 г. при тези данни е отчетен осигурителен стаж от трета категория труд – 29 г.04 м. 10 дни при необходим стаж от 35 г. и 08 месеца, т.е. на кацарска – П. не й достигат 6 г. 03м. и

20 дни. Разпореждането е връчено на неговия адресат лично на 08.01.2020 г. и срещу него на 24.01.2020 г. в законоустановения срок е подадена жалба пред директора на ТП на НОИ – С. град с вх. № 1012 – 21 – 168 от 24.01.2020 г. Същата е разгледана от решаващия орган, който я е оставил без уважение.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните.

От установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото, оспореното решение № 2153 – 21 - 39 от 21.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ е връчено на неговия адресат на 28.02.2020 г. (л. 169). Жалбата е постъпила в съда на 16.03.2020 г. чрез пощенски оператор на 11.03.2020 г. (пощенско клеймо, л. 7), в срока по чл. 149 от АПК. Жалба е допустима като подадена от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съгласно чл. 68, ал.1 – 3 от КСО право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва: 1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. – с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст; 2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с 2 месеца, а от 1 януари 2018 г. – с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст. От 31 декември 2016 г. осигурителният стаж по ал. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на осигурителен стаж 37 години за жените и 40 години за мъжете. В случай че лицата нямат право на пенсия по ал. 1 и 2, до 31 декември 2016 г. те придобиват право на пенсия при навършване на възраст 65 години и 10 месеца за жените и мъжете и най-малко 15 години действителен осигурителен стаж. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 67-годишна възраст.

Изискуемата възраст за 2019г. за жените по чл.68, ал. 1 и 2 от КСО - 61 години и 4 месеца и осигурителен стаж 35 години и 8 месеца.

В чл. 9а, ал.2 от КСО в относимата към 2019 г. редакция е посочено, че за осигурителен стаж при пенсиониране се зачита и времето, за което лицата са навършили възрастта по чл. 68, ал.1, но на които не им достигат и са внесени осигурителни вноски, изчислени върху минималния осигурителен доход за самоосигуряващите се лица, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване към датата на внасяне на вноските.

Съгласно чл.40, ал.1 и ал. 2 от НПОС осигурителният стаж се установява с данните по

чл.5, ал.4, т.1 от КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. В следващата ал. 3 е посочено, че документите по ал. 1 и 2 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.

Не е спорно между страните, че в ТК представена от жалбоподателя осигурителният стаж на К. – П. не е заверен по правилата на чл. 6, ал.1 от НТКТС, в която изрично е посочено, че при прекратяване на трудовото правоотношение продължителността на трудовия стаж, придобит от работника в предприятието към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, се записва с цифри и думи и се подписва от главния счетоводител и от работодателя, като се подпечатват с печата му. Видно от приетата по делото ТК (л. 148) се установява, че върху подписите на главния счетоводител и на работодателя няма поставен печат на предприятието. Именно липсата на поставен печат прави отразеният осигурителен стаж незаверен, поради което не се взема предвид при изчисляване на осигурителния стаж при пенсиониране.

За да не се допусне неправилно непризнаване на незаверения стаж в ТК, законодателят е предвидил възможност да се извърши проверка в разплащателните ведомости. В хода на административното производство такава проверка е извършена и тя е завършила с изпратеното с Писмо изх. № 5512 – 21 – 677 от 08.11.2019 г. удостоверение образец УП – 13 от отдел „Осигурителен архив“ на дирекция „Пенсии“ , в което е посочено, че не са предадени ведомости от прекратения осигурител НИИМ при ЦК на Д. и съответно липсват данни за Е. К. – П..

Съдът, като взе предвид фактите по делото и приложимата нормативна уредба, приема жалбата за неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи искането на ответника да му се присъди юрисконсултско възнаграждение и оспорваният бъде осъден да заплати такава в минимален размер от 100,00 (сто) лв.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. К. К. – П., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 2153 – 21 – 39 от 21.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С. град, с което оставена без уважение жалба вх. № 1012 – 21 – 168 от 24.01.2020 г. на жалбоподателя срещу разпореждане № [ЕГН] от 27.12.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ОСЪЖДА Е. К. К. – П., ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ – С. град сторените по делото разноски за един юрисконсулт в размер на 100,00 (сто) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: